

cent. For ejeren fastsættes der en bøde, der er det dobbelte af bøden til føreren, dvs. 200 kr. for hver procent reglerne overskrides.

Det fremgår videre af bemærkningerne til loven, at der gælder en generel tolerancegrænse på 5 procent ved overtrædelse af reglerne i køre- og hviletidsforordningen, således at der kun rejses tiltale, hvis overskridelsen har været på 5 procent eller mere. Tolerancegrænsen indebærer eksempelvis, at en overskridelse af reglen om daglig køretid på højst 10 timer med indtil 29 minutter ikke strafsanktioneres. Det indebærer endvidere, at den første bødeposition for en fører er på 500 kr., mens den første bødeposition for ejeren er på 1.000 kr.

I Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselsager er der fastsat takster for anklagemyndighedens bødepåstande i overensstemmelse med de i lovforslaget angivne retningslinjer.

Efter bemærkningerne til lovforslaget finder hovedreglen i færdselslovens § 118 a, stk. 3, 1. pkt., om absolut kumulation tillige anvendelse i sager om overtrædelse af køre- og hviletidsreglerne. Dette indebærer, at såfremt en fører under samme sag har begået flere overtrædelser af reglerne, f.eks. en overtrædelse af reglen om daglig hvil og en overtrædelse af reglen om daglig køretid, sker der en fuldstændig sammenlægning af bøderne for de to overtrædelser.

Efter færdselslovens § 118 a, stk. 5, er der dog hjemmel til at fravige bestemmelsen om absolut kumulation, når særlige grunde taler for det.

Om anvendelsen af reglerne om absolut kumulation i sager om overtrædelse af køre- og hviletidsforordningen fremgår følgende af afsnit 3.2.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget:

»Anvendelsen af reglerne om absolut kumulation kan efter Justitsministeriets opfattelse bidrage til, at de skærpede bøder bliver af en sådan størrelse, at det ikke vil kunne betale sig at overtræde reglerne. Justitsministeriet har dog – særligt i forhold til chaufføren – lagt vægt på, at reglerne om absolut kumulation kan fraviges, når særlige grunde taler derfor. Det fremgår således af bemærkningerne til § 118 a, stk. 5, der blev indført ved lov nr. 475 af 31. maj 2000, at en bøde ikke bør have en sådan størrelse, at den pågældende som følge af sine indkomstforhold ikke kan betale den, og at der i konkrete tilfælde

kan være behov for en nedsættelse af en kumuleret bøde, hvis den samlede størrelse i sig selv ikke forekommer rimelig.«

Under hensyn til det anførte i bemærkningerne må det antages, at en fravigelse af hovedreglen om absolut kumulation navnlig vil gælde i forhold til fastsættelsen af bøden til føreren og kun, når særlige grunde taler derfor.

I TfK2007.3200 er reglen i færdselsloven § 118 a, stk. 5, dog også anvendt i forhold til en vognmand, der samtidig var chauffør i egen virksomhed:

I TfK2007.3200 havde T syv gange inden for mindre end en uge ført sin lastbil, selv om diagramarkene ikke var påført oplysning om navn, angivelse af sted for begyndelse og afslutning af arkets benyttelse, registreringsnummer på det benyttede køretøj og kilometertællers start- eller slutkilometerstand. T havde herudover ved én lejlighed undladt at afbryde kørslen i sin lastbil mindst 45 minutter efter 4 timer og 30 minutters kørsel, hvilket medførte en overskridelse af den tilladte køretid på 27 pct. Anklagemyndigheden påstod bøden fastsat til 47.500 kr. samt ubetinget frakendelse af førerretten. I landsretten forklarede T bl.a., at en stor del af forklaringen på den mangelfulde udfyldning af diagramarkene var, at han efter sin kones sygdom måtte udføre alt arbejdet i virksomheden alene, og at han ikke havde andet valg end at lukke virksomheden, hvis han blev frakendt førerretten ubetinget. Efter det oplyste om T's forhold, herunder indtægtsforhold, fandt landsretten, at der forelå sådanne særlige grunde, at udgangspunktet om absolut kumulation burde fraviges. Landsretten tiltrådte herefter byrettens afgørelse, hvorved bøden var fastsat til 30.000 kr. (Dissens af en dommer for forhøjelse af bøden til 47.500 kr. og dissens af en anden dommer for nedsættelse af bøden til 15.000 kr.). I medfør af færdselslovens § 118, stk. 9, sidste pkt., blev der ikke fastsat forvandlingsstraf. T, der af byretten var frakendt førerretten ubetinget i 6 måneder, blev af landsretten under henvisning til færdselslovens § 126, stk. 2, frakendt førerretten betinget. (3 af de 6 voterende ville stadfæste byrettens afgørelse om ubetinget førerrettsfrakendelse).

Reglen i færdselslovens § 118 a, stk. 2, hvor efter bøder til personer med særlig lav indtægt, f.eks. unge under uddannelse, pensionister og kontanthjælpsmodtagere, kan nedsættes, finder tillige anvendelse på sager om overtrædelse af